

СОЛІДАРНІ ДІЇ ПРОФСПІЛОК

ТАК — РОБОТІ І ЗАРПЛАТІ!

5 ЖОВТНЯ наш Університет будівництва та архітектури взяв участь в загальнонаціональній акції протесту. Це день якраз був святковим — День Вчителя. Але, незважаючи на це, наші педагоги та співробітники прийшли на маніфестацію протесту. Всього з КДТУБІА взяло участь понад 200 чоловік. Багато учасників мітингу несли в руках транспаранти з словами негодування «Студенти теж люди», «Вимагаємо виконання статті 53», «Діти ПТУ хочуть їсти».

Місце проведення мітингу — Хрещатий парк. Туди учасники маніфестації йшли різними шляхами, щоб не заважати вуличному рухові. Наші учасники просувалися по бульвару Т. Шевченка, далі, перейшли через підземний перехід на Бесарабці на Хрещатик і тротуаром, через всі підземні переходи йшли на місце проведення акції.

Треба признатися, що шкода було дивитися на маніфестантів, які навіть у своє професійне свято не змогли вільно пройти по пустинних столичних вулицях. Що ж зробиш, адже в суботу держадміністрація підготувала організаторам «подарунко», заборонивши йти колонами з розгорнутими транспарантами.

РЕЗОЛЮЦІЯ

мітингу працівників освіти м. Києва та України

6 жовтня 1996 р.

м. Київ

УЧАСНИКИ МІТИНГУ КОНСТАТУЮТЬ:

- * дії Уряду та владних структур руйнують систему освіти, ведуть до занепаду духовного, культурного і наукового потенціалу нації;
- * не виконуються Конституційні гарантії про оплату праці, на доступність та безоплатність освіти;
- * порушуються трудові, соціальні права та гарантії працівників галузі.

ВИМАГАЄМО:

- * дотримання Конституції України та виконання Закону «Про освіту», щодо повного фінансування галузі, забезпечення гідних умов навчання, праці, розвитку матеріально-технічної бази;
- * виконання Указу Президента щодо своєчасної виплати заробітної плати, пенсій, стипендій, інших соціальних виплат;

* відміна протизаконних рішень Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти, що призводять до погіршення умов праці і навчання: скорочення учбових планів, збільшення наповненості класів та співвідношення викладач — студент, скорочення штатів, зменшення розмірів доплат та ін.

Якщо Уряд знову проігнорує наші вимоги та пропозиції щодо збереження освіти і науки, ЗАКЛІКАЄМО трудові колективи розпочати збір підписів про недовіру Уряду.

ЦК профспілки та Київській міській раді профспілки працівників освіти в двотижневий строк розпочати організаційну роботу по збору підписів про відставку Кабінету Міністрів. Проіформувати Міжнародні організації про соціальний стан освітян та про порушення Конституційних норм в Україні.

ЩОБ ЗАХИСТИТИ СВОЇ ПРАВА

17 ЖОВТНЯ — Міжнародний день боротьби із бідністю, оголошений Організацією Об'єднаних Націй. І саме цього дня відбулася ВСЕУКРАЇНСЬКА АКЦІЯ ПРОТЕСТУ ПРОФСПІЛОК, адже більшість населення в Україні вже тривалий час бореться за елементарне виживання. Воно проводилося профспілками в Києві, інших містах України та усіх обласних центрах. Від нашого КДТУБІА в акції взяло участь 20 представників університету. Федерація профспілок звернулася до населення з таким документом:

З ВЕРНЕННЯ

до членів профспілки, всіх трудящих

Федерація професійних спілок України звертається до вас у надзвичайно важкий час. Життя людини праці стає дедалі нестерпнішим через розвал підприємств і безробіття, постійну дорожечу, холодне житло, неможливість одержати медичну допомогу. Останнім часом до всього додалися тривалі невиплати чесно заробленої плати, пенсій, стипендій, внаслідок чого сім'ї позбавлені змоги придбати найнеобхідніше, зібрати дітей у школу, оплатити житло. Чим грубо порушується одне з основних конституційних прав людини.

Основна причина такого стану — у відсутності ефективних економічних реформ, намаганні владних структур перекласти власні прорахунки на населення шляхом недоплат та зниження рівня соціальних гарантій.

Профспілки тривалий час намагалися захистити права та інтереси населення і трудящих шляхом укладення Генеральної угоди, колективних договорів і угод, впливу на прийняття життєво важливих законів, неодноразово звертались до Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів з конкретними пропозиціями і вимогами щодо поліпшення соціально-економічного становища трудящих в Україні, в тому числі — по вирішенню проблеми заборгованості по заробітній платі.

Однак органи влади все частіше порушують власні рішення та досягнуті домовленості з профспілками, масово не виконують угоди та колективні договори.

Це змусило Федерацію профспілок вдатися до Всеукраїнської акції протесту профспілок, яка повинна привернути увагу вищого керівництва держави, світової громадськості до факту масового порушення законних прав трудящих.

ВИМОГИ ДО КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

1. Терміново затвердити і забезпечити виконання графіку погашення заборгованості перед трудящими по заробітній платі з тим, щоб:

- до 1 січня 1997 року виплатити всю суму заборгованості в галузях бюджетної сфери, по пенсіях, стипендіях та інших соціальних виплатах. З цієї метою здійснювати щомісячне погашення заборгованості не менше третини її загальної суми, забезпечуючи при цьому поточні виплати в повному обсязі;
- до 1 січня 1997 року зменшити су-

му заборгованості в госпрозрахункових підприємствах до розміру місячного фонду оплати праці з подальшим її погашенням протягом першого кварталу 1997 року;

— до 1 листопада 1996 року профінансувати державні контракти і замовлення для погашення заборгованості з заробітної плати по фактично виконаних роботах.

2. Доручити місцевим державним адміністраціям із залученням органів прокуратури, інших правоохоронних орга-

нів, державних інспекцій праці провести на підприємствах масштабні перевірки, які призвели до порушення законів про працю, і притягти винних осіб до відповідальності.

3. Забезпечити виконання Закону України «Про оплату праці» в повному обсязі, зокрема, стосовно визначення мінімального розміру заробітної плати відповідно до прожиткового мінімуму, індексації заробітної плати та компенсації втрат від затримки її виплат.

4. На період до повного погашення

заборгованості з заробітної плати віднести виплату заробітної плати до першочергових платежів.

5. Сприявати економічній діяльності державних органів і роботодавців на розв'язання кризи платежів, фінансове оздоровлення підприємств, забезпечення продуктивної зайнятості працівників.

6. Не підвищувати ціни і тарифи на житлово-комунальні послуги без вжиття достатніх заходів соціального захисту населення та погашення заборгованості по заробітній платі.

ВІТАЄМО!

Володимира Павловича Смирнова — професора кафедри основ архітектури і архітектурного проектування.

Миколу Григоровича Ярмоленка — доцента кафедри технології будівельного виробництва.

Йосипа Павловича Новотарського — доцента кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій.

Анатолія Миколайовича Станкевича — старшого викладача кафедри опору матеріалів.

Галину Омелянівну Бабиченко — доцента кафедри вищої математики.

Михайла Аврамовича Новгородського — професора кафедри технології виробництва залізобетонних конструкцій.

Миколу Адамовича Сотниченка — професора кафедри вищої математики.

Григорія Яковича Антоненка — проректора університету, професора.

Анатолія Вікторовича Фоміна — доцента кафедри будівельних машин.

Сергія Вікторовича Іносова — доцента кафедри автоматизації будівельного виробництва.

Івана Тимофійовича Прокопчука — доцента кафедри водопостачання.

З ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

Творчих успіхів, сил і снаги в повсякденному житті, світла, надії, радості, тепла і любови, миру й добробуту в Ваших родинях зичить вам

Колеги і студенти.

Студенти вивчають Конституцію України

В ніч із 27 на 28 червня 1996 р. в Україні, нарешті, народився Основний Закон — Конституція. Сила її та роль в розбудові нашої незалежної держави залежить від того, як кожний громадянин держави буде дотримуватися конституційних вимог, чітко знатиме свої права і обов'язки. А щоб виконувати її треба знати. Цю прописану істину добре розуміє колектив кафедри політичних наук. Маючи великий досвід пропагандистської роботи, нагороджений в недалекому минулому, викладачі кафедри розгорнули активне вивчення студентами найважливішого державного Закону.

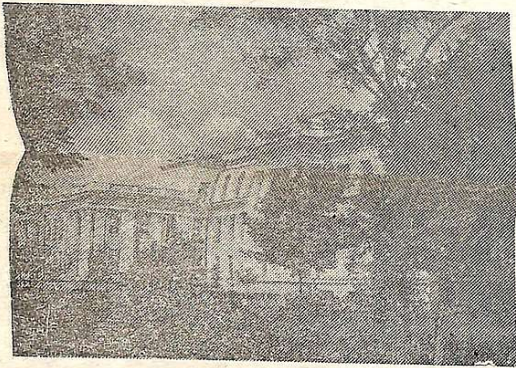
В перші дні нового навчального року на кафедрі була розроблена низка заходів, спрямованих на виконання вказівок Мінвузу щодо пропаганди основних положень Конституції серед студентів в процесі викладання історії України, політології та соціології. Розробили план роботи, обговорили його на засіданнях методичних секцій.

Першими розпочали виконання запланованих заходів професори В. Ф. ПАНІБУДЬЛАСКА, І. С. ДЗЮБКО, доценти В. П. МАКОГОН, Н. І. РИЖКО, О. Д. АВДЄЄНКО, М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ, В. К. ГУСАРОВ, які вже використовували матеріали Конституції в навчальному процесі. Конституційні питання включені в екзаменаційні білети, в тематику індивідуальних завдань та контрольних робіт студентів.

Активно включився в роботу по забезпеченню вивчення Конституції України кабінет українознавства на чолі з його керівником Л. А. КЛИМЕНКО: збільшується кількість необхідної наукової і методичної літератури, закуплені примірники Конституції, оформлена виставка — показ літератури з питань прийняття Конституції, її змісту та напрямів втілення в життя.

Цікаво пройшла зустріч викладачів кафедри та студентів з учасником конституційного процесу, депутатом Верховної Ради України В. А. КУЗЬБЕВИМ. Найближчим часом планується провести такі зустрічі з відомими політичними діячами, правниками та урядовцями.

А. ТОРОП,
вчений секретар кафедри політичних наук.

З АРХІВУ РЕДАКЦІЇ...

На цих фотографіях, які вже стали історією, зображений наш університет. На першій з них — будинок, що розташований на проспекті Перемоги. Тут колись і знаходився наш КІБІ, по нинішньому — Технічний університет будівництва і архітектури.

На другому знімку, якому понад 12 років, можна побачити момент будівництва архітектурного корпусу нашого вузу. Саме цим корпусам, в яких ви, дорогі друзі, навчаєтесь, працюєте, належало бути побудованими руками самих студентів.

29 вересня 1996 року виповнилося 130-ліття з дня народження видатного українського історика Михайла ГРУШЕВСЬКОГО.

З юних років Михайло Грушевський виявляв глибокий інтерес до української історії й культури. У 1886—1890 роках він навчається в Київському університеті, а в 1894—очолює кафедру історії у Львівському університеті. Через три роки стає головою Наукового товариства імені Тараса Шевченка — провідної української організації того часу.

З початку ХХ століття М. Грушевський став відомий і своєю політичною діяльністю, організаторською роботою в

українських партіях як Галичини, так і Наддніпрянської України. На початку першої світової війни був заарештований і засланий властями царської Росії. У 1917 р. очолює Центральну Раду, потім став першим президентом Української Народної Республіки.

У 1919 році емігрував з України, у Відні очолює Український соціологічний інститут. У 1923 р. був обраний академіком Української академії наук, а в 1924 р. повернувся в Україну. Але в умовах сталінського терору наукова пра-

ця вченого була далеко не легкою. З кінця двадцятих років українська наука, — і зокрема, історична школа Грушевського — піддається розгрому. Проти видатного історика висувують безглузді політичні звинувачення. Він був примусово переведений до Москви, а в 1934 році під час відпочинку в Кисловодську помер при обставинах, які ще не до кінця з'ясовані.

Основні праці Михайла Грушевського, завдяки яким він здобув славу в українській науці, — багатотомні видання «Іс-

торія України-Руси» та «Історія української літератури». У цих і багатьох інших дослідженнях ученого зібрано і проаналізовано величезний матеріал. М. Грушевський писав і художні твори, перший з яких опублікував ще в юнацькому віці при підтримці І. Мечуя-Левинського.

Досліджуючи стародавню історію України, Михайло Грушевський приділяв увагу і архітектурно-будівельним питанням. Він пише про те, що багато назв, що пов'язані з бу-

дником і його устроєм, є загальнослов'янськими і походять з праслов'янської мови. Це свідчить про значний розвиток будівництва у давніх слов'ян. До найдавніших належать такі слова, як дім, храм, двері, стріха, вікно та інші.

Читачи праці Михайла Грушевського можна тільки дивуватися його надзвичайній ерудиції у багатьох галузях. Завдяки своїй діяльності він став одним з видатних творців не тільки української науки і культури, а й самої української історії.

ІО. МОСЕНКІС,
доцент кафедри україн-
ознавства.

ВСТУПНИЙ СЕЗОН ПРОДОВЖУЄТЬСЯ...

НЕ ВСТИГ ЗАКІНЧИТИСЯ ОДИН ВСТУПНИЙ «СЕЗОН» — ПЕРІОД ВСТУПУ У ВУЗ, ЯК РОЗПОЧАВСЯ НОВИЙ ТАКИЙ ЖЕ. ЦЕ ВСТУП НА ПІДГОТОВЧЕ ВІДДІЛЕННЯ УНІВЕРСИТЕТУ, В АСПІРАНТУРУ І НАВІТЬ НА ПІДГОТОВЧІ КУРСИ...

СЬОГОДНІ МИ ВИРІШИЛИ ВЗЯТИ ІНТЕРВ'Ю У ВСІХ КЕРІВНИКІВ ЦИХ ВІДДІЛЕНЬ.

Чи важко стати слухачем ПВ?

Перше з них — це інтерв'ю з завідувачим підготовчого відділення Євгеном Сергієвичем ЗАЙЧЕНКОМ:

— Як сьогодні справи з вступом на ПВ університету?

— Прийом документів на ПВ розпочався 1 жовтня і триватиме до 20 листопада.

— Що нового ви можете розповісти про вступ на підготовче відділення?

— По-перше, нині нема пільг для вступу до нас, нема держзамовлення, як було в інші роки. Тоді ми набирали 100 чоловік за держзамовленням, в останні 2 роки був вступ до нас і за контрак-

том: 1995/96 рік — 15 чоловік і 1994/95 — 20 чол.

— Скільки ж тепер коштує навчання у вас?

— На інженерні спеціальності — 250 доларів, на спеціальності «архітектура» — 300 доларів.

— На сьогодні скільки заяв вже подано до вас?

— Попад 50. Плануємо набрати 120 чоловік.

— Як закінчиться час прийому документів, то що тоді?

— Кожний з вступників повинен пройти співбесіду. Вона відбувається десь наприкінці листопада. І лише після рекомендації до зарахування вступники будуть оплачувати своє навчання.

— Коли розпочнуться заняття?

— Другого грудня.

— Євгене Сергієвичу, чи у вас на ПВ відраховують слухачів?

— Авжеж. В 1996 році з 115 чоловік, які до нас поступили, до випускних екзаменів допущено було 96. Отже, протягом року відраховано 19 чол. за неуспішність, погане відвідування.

— А з «контрактників» бувають такі, яких відраховують?

— На жаль, так. Цього року, що минає, їх було 2 чол. Відраховували їх за недисциплінованість, погане відвідування, невиконання учбового плану.

НАША ІНФ.

Сподіваємося на науковий контингент

Дуже цікава розмова у нас вийшла із завідувачою аспірантурою університету Тамарою Олександрівною ДЕМБИЦЬКОЮ, яка люб'язно погодилася відповісти на питання:

— Який план набору в аспірантуру цього року?

— Як відомо, в аспірантуру ми приймаємо двічі на рік: навесні та восени. Річний план набору на стаціонар у нас 87 чоловік, 26 абітурієнтів вступають на заочне відділення. Так, цього року навесні набір був нечисленим — 10 чоловік стали аспірантами і лише 1 вступив на заочний відділ. Весняний набір у нас завжди не дуже популярний.

— Отже, я розумію, більша частина вступають в аспірантуру восени?

— Так, правильно. Зараз на 77 місць, що залишилися після весняного набору, подано 108 заяв від абітурієнтів. Таким чином, є конкурс. Але він є далеко не на всіх кафедрах.

— Чи можна назвати кафедри, на яких завжди є конкурс, що говорить про їх серйозну наукову працю?

— Авжеж. Це кафедри технології будівельно-го виробництва (зав. кафедрою професор Ю. І. Беляков), будівельної механіки (зав. кафедрою, професор В. А. Баженов), організації і управління будівництвом (зав. кафедрою, професор С. А. Ушацький), будівельних матеріалів (зав. кафедрою, професор П. В. Кривенко), економіки будівництва (зав. кафедрою, професор Е. Я. Шилов), основ архітектури (зав. кафедрою, професор В. І. Єжов), архітектурної кваліметрії (зав. кафедрою Г. І. Лаврик) та ін.

— Тамаро Олександрівно, а чи всі кафедри з своїми студентами так старанно працюють, що ті бажать активно займатися науковою діяльністю?

— На жаль, не всі. Хотілося б, щоб більше абітурієнтів приходило до нас з кафедр опору матеріалів, політичної економії, основ інформатики, алгебри восени на ці кафедри не поступило жодної заяви. Сподіваємося, що наступного року вони використають свої можливості.

— Коли цього року були вступні іспити в аспірантуру?

— 14 жовтня відбувся перший екзамен, по якому вже можна побачити ступінь відсіву абітури-

ентів. Цей екзамен говорить і про результат наукової підготовки кафедрани майбутніх аспірантів.

— Розкажіть, будь ласка, про схему прийому в аспірантуру?

— Допуском до вступних іспитів і зарахуванням займається приймальна комісія у складі ректора університету (голова комісії), проректора з наукової роботи та декана факультету.

Є таке побажання, щоб завідувачі кафедрами «відчували» контингент вступаючих в аспірантуру, бачили перспективу кожного абітурієнта, щоб всі ті, хто вирішив вчитися у нас, серйозно ставилися до роботи, попри всі нинішні технічні і матеріальні труднощі (тобто не регулярна виплата стипендій).

— А яка нині сума стипендії аспіранта?

— Мінімальна стипендія 171 гривня 74 копійки (це у випускників вузу, які ще не працювали). Є також і максимальна стипендія в сумі 227 гривень 14 коп.

— А кому призначається ця максимальна стипендія?

— Тим, хто вже працював, має трудову книжку та довідку про відповідну платню.

— А якщо, наприклад, випускник вузу попрацює лише 2—3 літніх місяці, матиме непогано зарплату в цей час, то цього вистачить для призначення максимальної стипендії?

— Авжеж, за новим положенням вистачить, хоч буде трохи прикоро для вступаючого в докторантуру (який вже є доцентом) і стипендія у якого мало відрізняється від молодого аспіранта, тобто 259 гривень 27 коп.

— Дуже дякую Вам за розповідь, Тамаро Олександрівно.

— Але мені ще хотілося б висловити через газету таку думку. Витрати на навчання аспірантів дуже великі і мені, як завідувачій аспірантурою, хотілося б мати надію, що кафедри, керівники аспірантів підходять до цієї відповідальної роботи по підготовці науковців якнайсерйозніше.

НАША ІНФ.

ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИКА

українських партіях як Галичини, так і Наддніпрянської України. На початку першої світової війни був заарештований і засланий властями царської Росії. У 1917 р. очолює Центральну Раду, потім став першим президентом Української Народної Республіки.

У 1919 році емігрував з України, у Відні очолює Український соціологічний інститут. У 1923 р. був обраний академіком Української академії наук, а в 1924 р. повернувся в Україну. Але в умовах сталінського терору наукова пра-

ця вченого була далеко не легкою. З кінця двадцятих років українська наука, — і зокрема, історична школа Грушевського — піддається розгрому. Проти видатного історика висувують безглузді політичні звинувачення. Він був примусово переведений до Москви, а в 1934 році під час відпочинку в Кисловодську помер при обставинах, які ще не до кінця з'ясовані.

Основні праці Михайла Грушевського, завдяки яким він здобув славу в українській науці, — багатотомні видання «Іс-

торія України-Руси» та «Історія української літератури». У цих і багатьох інших дослідженнях ученого зібрано і проаналізовано величезний матеріал. М. Грушевський писав і художні твори, перший з яких опублікував ще в юнацькому віці при підтримці І. Мечуя-Левинського.

Досліджуючи стародавню історію України, Михайло Грушевський приділяв увагу і архітектурно-будівельним питанням. Він пише про те, що багато назв, що пов'язані з бу-

дником і його устроєм, є загальнослов'янськими і походять з праслов'янської мови. Це свідчить про значний розвиток будівництва у давніх слов'ян. До найдавніших належать такі слова, як дім, храм, двері, стріха, вікно та інші.

Читачи праці Михайла Грушевського можна тільки дивуватися його надзвичайній ерудиції у багатьох галузях. Завдяки своїй діяльності він став одним з видатних творців не тільки української науки і культури, а й самої української історії.

ІО. МОСЕНКІС,
доцент кафедри україн-
ознавства.

ХОЧЕТЕ ПОЇХАТИ ДО НІМЕЧЧИНИ?

Вивчайте німецьку

Вже два роки на базі нашого університету функціонує Інформаційний центр єдиного в усій Німеччині заочного університету м. Хагена.

Основною його метою є ознайомлення працівників вищої школи України із системою організації заочної освіти на університетському рівні у ФРН.

Основними організаційними формами проведення цієї роботи є організації семінарів із залученням зацікавлених осіб. Наприклад, 31.10—1.11.96 очікується приїзд професора Фернуніверситету Г. Сіменса, який поділиться досвідом викладання політичних наук в своєму університеті та проведе семінар на тему «Інтереси громадян та демократія». Ціком зрозуміло, що найбільш зацікавленими у цьому питанні повинні бути викладачі кафедр суспільних дисциплін.

Звичайно, переймати досвід Фернуніверситету дуже корисно, але майже кожний учасник семінару, або відвідувач Інформаційного центру задає сакраментальне питання: «Якщо Фернуніверситет — це заочний університет, чи можуть і громадяни України навчатися в ньому?». Відповідь на питання може в значній мірі прояснити експеримент, який зараз проводиться Фернуніверситетом.

Суть експерименту — опрацювати технологію навчання громадянства України у Фернуніверситеті.

Обов'язковою умовою зарахування до Фернуніверситету є володіння німецькою мовою на високому рівні. Однією з труднощів є необхідність постійної комунікації по пошті між Фернуніверситетом та студентом.

Університет надсилає студентові навчальні посібники, які містять в собі контрольні завдання. Студент виконує завдання та відправляє їх у Фернуніверситет, отримуючи звітні зауваження щодо роботи та її оцінку. Цей процес здійснюється протягом 14 днів!

З нашою поштою цих умов дотриматися складніше, але як показали перші

результати експерименту — інтервалу у 20 днів дотриматися можливо.

Ці та інші умови опрацюються в експерименті, який проводить Фернуніверситет в Україні. Учасники експерименту, а їх всього шість, були відібрані за рекомендацією Гете-Інституту, який підтвердив рівень їх знань німецької мови.

Кожному учаснику було надано статус вільного слухача: тобто без особливих вимог щодо рівня попередньої підготовки він ще мав право вивчити один обов'язковий курс і два на вибір.

Обов'язковим курсом для учасників експерименту був курс з «Психології мотивування». Цей курс в основному розрахований на педагогічних працівників.

Під час навчання у Фернуніверситеті студенти мають можливість постійно отримувати консультації та спілкуватися зі своїми однокурсниками в навчальних центрах, розташованих по всій Німеччині (~80).

З метою моделювання цієї ситуації до Київського Інформаційного центру на початку жовтня приїздив ведучий курсу «Психології мотивування» доктор Р. Мілер. Він провів вступний семінар з курсу та пояснив вимоги до контрольної роботи.

В разі успішного завершення курсу учасники експерименту отримують сертифікати Фернуніверситету.

Ми дуже сподіваємося, що перспектива отримання освіти громадянами України у Фернуніверситеті із заочної форми не за межами.

Студенти, вивчайте німецьку мову!

Ю. В. ЧЕТВЕРИКОВ,
керівник Інформаційного центру
Фернуніверситету.

Р. С. За питаннями відвідування Інформаційного центру та отримання додаткової інформації звертайтеся за тел. 245-42-21.

Осінь разом з нами. Її б побільше...

Лише недавно вересень оплакував свої останні дні і ось вже розпочався листопад. Зараз — вже справжня осінь: листя засипає асфальт і землю, його не встигають збирати і спалювати. Та й навіть? Нехай люди бачать гарячі барви і тішаться красою.

Дівчата ще хоч трішки можуть поносити свої міні і «посвітити» колінами перед хлопцями, останніх, правда, не дуже здивуєш після літа.

Хтось з острахом чекає на холод, бо ненавидить грубі пальта і великі шуби.

І тільки діти бавляться сухим листом, збирають його, щоб надовше залишити для себе шматочок осені. Вони, на відміну від нас, не думають про те, що їх чекає завтра. Вони просто сміються і тішаться...

...Пропонуємо вам творчість наших колег, які всі події життя «пропускають» через струни душі.

Ю. КОМАР

ПЕРШИЙ СНІГ

И снова первый снег, и снова
Сечет лицо замерзший дождь —
Эссенция чьего-то слова,
И чья-то боль, и чья-то ложь.

Я раньше Верил, Видал, Ведал,
Что значит первый снегопад,
И ныне Бог, надеюсь, не дал
Мне права мыслить неапопад.

Когда-то «восемьдесят восемь»
Обычным было мне числом,
Но в эту тягостную осень
Я мыСлю чиСлами без СЛов.

Сегодня прошлое поможет
Постигнуть будущего речь,
И по моей печальной роже
Предвестник — снег устанет

Поставьте мне пятьсот
условий —
И безусловно соблюду.

Я не хочу свободы дела,
Не дали — значит не дано.
Установите мне пределы —
И я в пределах буду. Но:

СВОБОДИ

Свободы я хочу, поверьте,
Пусть не во всем, пускай
муть-чуть,
Пусть не на годы, не до смерти,
Но хоть немножечко — хочу.

Я не хочу свободы слова,
Не надо — разве что в бреду...

Чтоб не было в толпе мне пусто,
Чтоб не душила незримый гнет,
Возьмите факел, жгущий
чувство,
И дайте чувство огнем!

26.10.1990

Сергій УШАТКІН

Прохладно-розовый рассвет
Невидимой рукой
Накинул золотистый плед
На осени покой.

На юг пернатых голоса
Уносят летний зной,

И загрубевшие леса
Ненастья ждут со мной.

Переливается туман
Его бескровен свет.
Березки обнаженный стан
Дрожит и ждет совет.

Упала первая слеза
На золотистый плед
И плед растаял на глазах,
Оставив в сердце след.

ІІ НІЖНІСТЬ

Разбросала осень нежность,
Величавую усталость,
Золоченная безбрежность
От цветения осталась.

Лишь зарделася рябина,
Ожиданием полна,
Ей холодный, первый ишей
Нужен так же, как весна.

Дымкой стелется вдаль
Отзвеневший трепет зноя,
Зрелость матушки Земля
Жаждет отдыха, покоя.

Бледный мрамор заменяет
Неба майского лазурь,
Молча сосны вспоминают
Опьянение летних бурь

І вчора дощ, і вранці дощ, і домовський ребенок... і нежня. ввечері... То словами спливає моя душа. До тебе.

НА ЖАЛЬ

Стрляи моего амура не зранили
Твоего сердца.

Кажуть, що новорічна ніч — це підсумок пройденого. А чому не чекання прекрасного, величного, радісного в людських долях?

ЕТЮД

Какая красивая осень — прохладная и строгая, березы золотисто-нежные, ели — значительные. Эта красота проникает через глаза, уши независимо от меня и наполняет тишиной, смиреннием и покоем.

Я не пришла до саду навесні, коли він радував людей своїм буйним цвітінням.

Я не прийшла у сад, коли люди збирали щедрий його врожай. Я прийшла до саду пізньої осені, коли він стояв холодний, безлистя і сумний, щоб розділити з ним сум і послухати разом тишу.

МОЛИТВА

Коли, нарешті, вона залишалась сама, падала на коліна біля своєї постелі і плакала. Плакала за своєю долею, його, спільною.
То була її вечірня молитва.

Кто сильнее — я или одиночество?

ЕТЮД

Эта женщина изображает из себя хозяйку жизни, но она замученная и заброшенная, как дет-

Дерева вкриті позолотою, ще вдень тепло гріє сонечко. На стовбрі цвітуть волочки, там он червоє куц каліни, в саду падають, яблука, гуляючи об землю. Осінь.
А я беру в торбу хліба та яблука і йду в світі шукати слідів, твоїх слідів.

ЩАСТЯ ХОЧЕТЬСЯ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІЦІ...

Віктор ШЕМЧУК

КОЛИСКОВА

Ты спи, дитя,
Не плачь, хорошенкий,
Обиды в слухах
Не тая.

Я на бочок,
На правый, поверну тебя,
И под щекой
Твой кулачок.

Ты спи, сынок,
Мальши мой родненький,
И не спиши
Скорее стать ты взросленьким.
Еще успеешь
В мир войны тревожненький,
Не обойдут
Тебя земные горести.

Ты спи, мой сын,
Пусть снится сон хорошенкий,
И набирай побольше сил
Для жизни столь нелегонькой.

В глазах женщин отражены не только их личные беды, но и беды родной земли.

ВО ВРЕМЕНИ И ПРОСТРАНСТВЕ

Сколько раз в своей жизни я протягивала руку помощи и скольким людям. А когда помощь понадобилась мне, их не было рядом. Совершенно случайно рядом оказывался незнакомый человек. Принцип (ты — мне, я — тебе) не срабатывает потому, что добро бескорыстно. Ты мне, я другому, другой третьему — и так далее во времени и пространстве. Дай Бог, этой цепочке никогда не прерываться.

У скупого человека не остается места в сердце для любви и сострадания к другим (к человеку).

Изявля душу, человек получает облегчение, он снимает с себя стрессы. Как важно уметь слушать человека.

ЧЕРЕЗ РОКИ

Приїде час, він зрозуміє яке серце і душа були скривжені ним, він загубить радість і сон, він житиме з однією думкою — думкою, що міг бути щасливим. Це буде потім...

А вона, не прагнувши помсти, тепер і через роки благодатне в бога для нього долі і щастя.

Валентина РОМАНТИЧ

КОСМЕТИКА І АЛЕРГІЯ

ПОЄДНАННЯ ЦИХ ДВОХ СЛІВ, МАБУТЬ, ЗДАЄТЬСЯ ДИВНИМ КОМУСЬ. ЧИ МОЖЕ ЗАВДАТИ ШКОДИ КОСМЕТИКА — КРЕМИ, ПУДРИ, ЛОСЬОНИ? В НАС, ЛІКАРІВ-ДЕРМАТОЛОГІВ, ЦЕЙ ФАКТ НЕ ВИКЛИКАЄ СУМНІВУ. ТАК, КОСМЕТИКОЮ ТРЕБА КОРИСТУВАТИСЯ ОБЕРЕЖНО, ТОМУ ЩО ВОНА МОЖЕ ВИКЛИКАТИ СИЛЬНІ АЛЕРГІЧНІ РЕАКЦІЇ.

Одного разу до нас в Інститут косметології прийшла молода жінка. Обличчя у неї було набрякле, олішливі повіки. На тілі виступили пухирі, червоні, червоно-огарячі, що викликають сверблячку. Алергія — це було зрозуміло. Але залишалося найголовніше й найважче: визначити причину захворювання. З розпиттів з'ясувалося: з надходженням весни на обличчя молоді жінки з'являлися висипки від яких їй дуже хотілося позбутися. Вона послухала поради приятельки і скористалася кремом «Метаморфоза».

І раптом обличчя стало набрякати, піднялася температура. На щастя, вона своєчасно звернулася до нас.

Чому у неї така реакція на крем «Метаморфоза», адже ним користуються тисячі людей, і ні в кого він не викликає алергічних

явищ? Виявилось, пацієнтка не зносить ртутних сполучень. Між тим, крем «Метаморфоза» містить амільорну ртуть (білу осадну ртуть), яка і стала алергеном. Для цієї жінки крем виявився згубним.

Цей випадок я навіть для того, щоб ще раз нагадати людям, які схильні надавати медичних порад «із власного досвіду», — треба виявляти в цьому стриманість і обережність. Те, що корисно для одного, небезпечно для іншого.

ЩО Ж ТАКЕ АЛЕРГІЯ? «Алос» — по-грецьки «чужий і «ергон» — дія, тобто реакція організму на який-небудь сторонній подразник. Алергічна реакція організму може вагатися від слабкої до сильної, від уповільненої до гострої.

В механізмі формування алергічних реакцій має велике значення стан нервової системи.

Важлива також роль функцій ендокринних органів, зокрема гіпофіза (придатку мозку) і кори надниркової залози.

Існує уроджена нестерпність або понадчутливість до певних речовин. Алергічні реакції можуть також успадковуватися з покоління в покоління чи навіть минаючи ряд поколінь.

Підвищена реактивність може бути прихованою і виявляється лише під час контакту з провокуючим алергеном. Вона розвивається і в результаті сильного стресу, що був перенесений в дитинстві, захворювання астмою сінюю, пропасницею (лихоманкою), кропивницею, від травм, захворювань внутрішніх органів і нервової системи.

В наш час багато користуються французькою компактною пудрою. Більшість переносить її без ускладнень. Але до косметологів часто приходять жінки, які, засто-

сувавши цю пудру, поплотнілися алергічними висипаннями на обличчя, шії, грудях і спині.

Пітливі люди звертаються до допомоги лосьона «Фініш». Невдавано до нас звернувся пацієнт, що купив цей засіб: в нього набрякли пахви, сверблячка і оплисли груди, шия та живіт. В даному випадку алергеном був формалін, що міститься в більшості дезодорантів, а ця людина виявилася сприйнятливою до цього компонента.

Нерідкими є набряки очей після застосування туші для вій. В даному випадку алергеном став бджолиний віск, що входить у склад туші. До речі, до продуктів бджол у багатьох виявляється алергічна реактивність.

Так, мабуть, радітися із лікарем з приводу застосування кожного косметичного засобу і не треба, але обов'язково належить читати анотації, що до нього додані, з'ясувати його склад. І якщо ви знаєте, що на ці речовини у вас може бути алергія, не користуйтеся засобом, в якому вони містяться. А якщо вже якісь ознаки алергії з'явилися, зверніться до лікаря. І, зрозуміло, краще відмовитися від всіляких «чудодійних» препаратів, що нічого, окрім шкоди, не приносять. Нерідко вони приносять користь лише спекулянтам.

В. АРУТЮНОВ,

професор.

ВИРАЗКОВА ХВОРОБА

Виразка шлунку і дванадцятипалої кишки. Що є причиною захворювання? Неою може бути ураження центральної нервової системи: нервово-психічна перенапруга, психічні травми, дистрофічні зміни нервової системи. Мають значення порушення харчування, секреторної функції шлунку, гастрити, рефлексорні дії при ураженнях інших внутрішніх органів, паління, вживання алкоголю, зміна функції кори наднирков.

Симптоматика залежить від локалізації виразки в шлунку або в 12-палій кишці.

ВИРАЗКА ШЛУНКУ. Як хвороба виявляється? Болити починає через півгодини — годину після їжі, правда залежить від того скільки з'їв і якої їжі. Біль локалізується під грудьми, в лівому підбер'ї, відчувається відрижка. При загостренні хвороби — блювання, іноді біль віддає в ділянку серця, за грудиною. Щодо сезонної періодичності болей, то вона виражена незначно.

ВИРАЗКА 12-ПАЛОЇ КИШКИ. Тут біль виражений пізніше, тобто через 1,5—2 години чи більше після їжі. Болі бувають і голодними, вночі, після приймання їжі вони заспокоюються. Але біль тут не пов'язаний із якістю харчування, він локалізується під грудьми і у правому підбер'ї, правій половині живота. Сезонні загострення хвороби — навесні і восени.

Як висувається діагноз хвороби? Спочатку на основі клініки анамнезу та клінічного обстеження хворого. Важливішу роль відіграють інструментальні методи обстеження. Це фіброгастроскопія, яка дозволяє визначити місце локалізації виразки, характер її, стан шлунку і 12-палої кишки.

Найважливіше значення має виявлення передиразкових станів, сезонності болей, печії, нервозу шлунку із функціонально-секреторними порушеннями. Якщо своєчасно не виявити хвороби, то наступить ускладнення виразкової хвороби. Як це виявляється? Через кровотечію, прорив виразки, пенетрацію (повільний прорив виразки в сусідні органи), стеноз (звуження) ворота та луковці 12-палої кишки, хронічна колена виразка, що характеризується важким течінням.

Як же лікувати цю хворобу? Лікування виразкової хвороби є індивідуальним, воно залежить від локалізації виразки, періоду загострення хвороби, ремісії. Лікується стаціонарно і амбулаторно.

Велике значення в профілактиці виразкової хвороби має дотримання режиму праці, харчування, протирецидивне лікування, фізметоди і, звичайно, своєчасне звернення до лікаря.

Л. ЗАТЕРЧУК,
лікар медпункту університету.

Редактор І. ГЕРАЩЕНКОВА

ІІ МЕТА — ЗЦІЛЯТИ ЛЮДЕЙ ТА ІХ БІДИ

Як мовиться, сам Господь поведе зустрітися мені із нею — Раїсою Петрівною БОРОДКІНОЮ, — тою, що своїми молитвами, заклинаннями, лікуванням через качання яйця, виливання віску священних свічок допомагає людям, зціляє їх.

Хто вона чаклунка, відьма, професійний екстрасенс? Цікаві думки в наш майже 21-й вік, чи не правда? І приходять вони не посеред дрімучого, непроглядного лісу, не в «хатці на кур'ячих ніжках», а в сучасній міській квартирі, з електрикою, газом, телефоном і телевізором. А вона загадково-красива з очам, що світаються добротою, сидить поруч і спокійно, охоче відповідає на мої запитання.

— Звідки ви?
— З Курської області, а з 25 років живу в Донецькій, де робила малюром.

— А коли Ви відчули в собі цю саму чудодійну силу?

— В дитинстві, коли мені було 4 роки. І саме тоді я вперше побачила шар із святим, під ним йшли літери. Мені давалися провіщення, з ким із близьких що станеться і в якому році. Їх було кілька. Коли я розповідала своїм рідним, мою тітка все це записала. Це торкалося також її дітей, доньки і сина. І все це збулося. Дівчинка її згоріла, син також загинув.

Потім я виїзжала з Курська, з речами вже. Ідемо по дорозі і бачу, як перед очима в мене на дорозі стоїть жінка в білому. Я їй кажу: «Обережно». Доїзжаємо до того місця і... аварія: автобус стикнувся з машиною та всі перевернулися. Ніхто не загинув. В цей же день мені ще одне попередження: ніче бачу дідуся, що проходить по дорозі (ї поїзд було затримано на 2 години), він,

дідуся, казав мені: «Дитино, повернись, втрачати чоловіка. Я тобі бачила ще гроші».

— А старика інші не бачили?

— Ні, ніхто не бачив. А це попередження для мене повторювалося кілька разів. І саме так, як він сказав, у мене в житті й сталося.

Було, наприклад, і таке: я іду, бачу переді мною жінку в чорній обolonці. Думаю, треба її не пустити. Виходжу з транспорту, переді мною вишла якась жінка і на мої очі її задавило. Страшно попередження!

— А чи чаклуном, або екстрасенсом по-нашому, треба стати чи народитися?

— Мої знання прийшли до мене від бабусі. Вона лікувала людей. Багато корисного отримала я від неї і щодо цілющих рослин, і давніх зілляв і ін.

— А ви, Раїсо Петрівно, скільки років вже допомагаєте людям?

— Вже 11 років займаюся цим. Знаходжуся на обліку в Асоціації народної медицини. Живу в Донецьку.

— Від яких хвороб Ви можете зцілити людей?

— Лікую нерви, судинну дистонію, невроз, тріпотливу уразку «зашиваю» за кілька сеансів, переляк. В 100% зцілюю від безплідності.

— Як це ви спочатку могли робити, якщо не мали медичної освіти?

— Це не так вже й важко. Наприклад, я кілька місяців працювала в будівельному технікумі поруч з професором Л. П. Жуковою. Я їй розповідала, малювала все, що бачу в середині у людини. Таким чином підказую лікарю діагноз.

Так, в Києві, наприклад, в мене зараз 3 палати в лікарні. Там мені запропонували весті най-

складніших, безнадійно хворих. Багато в чому вилікувала. Інакше від моїх здібностей лікарі відмовилися б.

А буває й таке. Недавно заходжу в палату. І бачу над вікном Смерть.

— Як Ви її бачите, яка вона на вигляд?

— Бачу над вікном красиву жінку, над нею плаває голубовато-сірвата хмаринка — її душа, цієї жінки. І мені було повідомлено, що жити цій хворій залишилося 36 годин. Я попередила про це лікарів (адже хвороба у жінки — цироз печінки), правда вони на мій діагноз не звернули уваги. І страх став дійсністю.

— Скажіть, чи був такий випадок, в якому Ви допомогли людині і запам'ятали його?

— Так, було таке. Одну людину я спасла від смерті в травні 1996 року. Це бізнесмен, йому 44 роки. Можу, навіть, назвати його — Віктор Петрович Шиндрик. Він прийшов на прийом. І я побачила його лежачим. А пацієнту треба було відправлятися до Севастополя. Я йому сказала, щоб він не був в готелі, в який час йому треба покинути місто. І він послушався моїх порад.

— За скільки сеансів, в середньому, Ви можете зцілити людину?

— Ну, десь за сеансів п'ять. Так, Ользі Петрівні Мороз, 46 років, за такий час я «зашила» тріпотливу виразку. Одна з моїх пацієнток 11 років лікувалася від безпліддя. Приходила до мене на 5 сеансів. І через 3 місяці завагітніла. Народила хлопчика. Так само було з медсестрою нашої донецької лікарні ім. Калініна. Вона лікувалася від безпліддя, лікарі їй нічого хорошого не обіцяли. І, пройшовши у мене 5 сеансів, — невдовзі стала вагітною.